

Andrageren, der er 62 Aar gammel og ifølge en Andragendet medfølgende Attest svagelig, ansøger nu Folkethinget om at forhjælpe ham til en Pension, idet han bemærker, at han paa Grund af sin og Hustrus Svaghed Intet kan fortjene, og at det, som de med Flid og Sparommelighed have kunnet lægge tilside, ikke slaar til under Livsforødenhedernes stadige Stigen.

Da det ikke ses, at Andragendet har været tilstillet Finantsministeren, gjør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling.

33. Fra Forretningsudvalget for Danmarks Totalafholdsforening om en Bevilling til Fremme af Totalafholdsbevægelsen. (Indbragt den 18de November 1882 af Folkethingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds, N. Holck.)

Andragerne gaa ud fra, at Folkethinget følger alle de menneskefjærlige Bestræbelser, som særlig vor Tid er saa rig paa, og som navnlig have til Formaal at ophæve eller dog svække Dunder, hvoraf Menneskeheden i større eller mindre Grad er hjemsogt. Som et saadant Under betragte de den stærkt om sig gribende Drickfældighed med alle deraf flydende sørgelige Følger og antage derfor, at Folkethinget betragter Totalafholdsbevægelsen som et fuldstændig berettiget Led i den Række af Midler, som forsøges anvendte mod Drickfældigheden. Foreningens Opgave angives at være, dels mundtlig, dels skriftlig at vise Drickendets Skrækkelighed samt ved Exemples Magt at give et Vidnesbyrd om, hvorledes det efter dens Skjøn rettest bør bekæmpes. Der henvises i saa Henseende til Englands Exempel, og man antager, at de samme store og velsignelsesrige Resultater, som der ere vundne ved Totalafholdenhed, ogsaa ville kunne vindes her, naar Kampen føres med Ufortrødenhed og Eftertrykkelighed. Da imidlertid Arbeidet til Udryddelsen af et saa dybt rodfæstet Under som Drickfældigheden ikke kan fremmes uden Penge, ansøge Andragerne om, at Folkethinget vil medvirke til, at der paa næste Aars Finantslov optages en Bevilling til Fremme af Totalafholdsbevægelsen, idet de antage, at denne Sag fuldt saa godt som nogen anden vil være til Gavn for hele Samfundet.

Udvalget formener, at Bestræbelser af den Slags, som Andragendet omhandler, rettest bør overlades til privat Virksomhed, og gjør derfor ingen Indstilling.

34. Fra Bøber Søren Madsen i Tarup om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 20de November 1882 af Folkethingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds, S. Holm.)

Andrageren bemærker, at han flere Gange forgjæves har ansøgt Sivalidebestyrrelsen om Understøttelse, og henvender sig derfor nu til Folkethinget for ved dets Medvirkning at erholde en saadan. Han oplyser om, at han som Underjæger ved 3die Jægerkorps har deltaget i alle de Slag og Træfninger, i hvilke Korpsen var med i Krigen 1848—50; at hans Helbred var meget godt, indtil han i Kampen ved Mysunde fik et Saar i det høire Ben, der havde til Følge, at han omtrent et Fjerdingaar maatte ligge paa Lazarethet, indtil han, da Saaret var lægt, efter eget Onske blev erklæret for tjenstdygtig og sendt til Armeen ved Dannevirke. Det var dog efter hans Angivelse kun med Besvær, fordi Benet altid hovnede meget under Marchen, at han kunde udføre sin Tjeneste i det Aar Maaneder, der forløb, til Korpsen kom til Garnisonsstedet, Nyborg, og han blev permitteret, hvorefter han fortsatte sin tidligere Næringsvei, medens Benet dog aldrig var godt. Han angiver, at, da han i 1855 gik fra Reserven over i Forstærkningen, blev han paa en Session i Odense erklæret aldeles udygtig til al Krigstjeneste paa Grund af Nr efter Studsaar paa høire Skinneben og meget betydelige Aareknuder paa samme Ben, og at det siden den Tid har snart været bedre, snart daarligere, at der nu og da er gaaet Hul paa det, saa at han har maattet holde Sengen, og at det nu gjør ham det vanskeligt at forhverve det daglige Brød til sig og Familie. Han eier et Hus med Have, er Enkemand, har 4 Børn, af hvilke de 3 ere i en Alder af 11, 7 og 4 Aar, og